

"Şu lezzetli rızık ve nimet, kısa ve muvakkat bir lezzet-i zâhiriyesiyle beraber, daimî, hakikî, hadsiz bir lezzeti ve zevki taşıyan iltifat-ı Rahmânîyi şükürle kazandırır..." İzah eder misiniz?

Rızık ve **nimetin** biri zahirî diğeri manevî olmak üzere iki lezzeti bulunuyor. Zahirî lezzet damak tadı da diyebileceğimiz bir iki dakika alınan keyif ve lezzetlere deniliyor ki bu lezzet âni ve fanidir.

Rızık ve nimetin bir de manevî lezzeti var ki, buna **iltifat-ı Rahmânî** denilmektedir. Yani o nimeti seni seven, seni düşünen ve sana merhamet eden Allah veriyor ve sana bu nimet ile iltifat ediyor mânasıdır. *Yani nimet içinde nimeti vereni görmek ve hissetmek insana ikinci bir lezzet veriyor.*

Hatta bu manevî lezzet zahirî lezzet gibi anlık ve geçici de değil, daimîdir. Çünkü bu mânayı düşünmek ibadetin esası olan şükürdür. Şükür ise cennette ebedî bir nimet olarak devam edecektir.

İnsan dünya hayatında tatmış olduğu her bir nimet ve rızık içinde Rahmanî iltifatı görüp manevî bir şükür haline gelse, kıymettar ve zengin bir hazine-i câmia kazanır. Sadece zahirî lezzeti tadıp manevî iltifatı görmese yani şükür haline girmez ise, nihayet derecede sukut eder.